

РЕШЕНИЕ

№ 6122

гр. София, 05.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 91 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ИВЕЛИНА СТ. КОЛЕВА

като разгледа докладваното от ИВЕЛИНА СТ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20231110149673 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Закона за защита от домашното насилие /ЗЗДН/.

Образувано е по молба, подадена от Д. П. Ф., ЕГН *****, действаща лично и като майка и законен представител на малолетните деца Н. Риан А. Ф., ЕГН ***** и С. А. Ф., ЕГН *****, с искане за издаване на заповед за защита от домашно насилие срещу А. К. Ф., роден на *****. Изложени са твърдения, че Д. П. Ф. и А. К. Ф. са съпрузи, като от брака си имат родени две малолетни деца - Н. Риан А. Ф., ЕГН ***** и С. А. Ф., ЕГН *****. Сочи се, че ответникът подал сигнал до службата по адресна регистрация в Мюнхен и им съобщил, че молителката не живее в семейното жилище в Мюнхен. На 19.06.2023г. молителката получила съобщение от касата, като последвала комуникация в периода 19.06. – 06.07.2023г. От тази кореспонденция молителката научила, че ответникът я отписал от адреса на семейното им жилище в Мюнхен, като прекратил само нейната адресна регистрация. Ответникът не уведомил молителката, че е прекратил адресната ѝ регистрация, както и че децата все още имат адресна регистрация в Мюнхен. Вследствие на предприетите от ответника действия за прекратяването на адресната регистрация на молителката в Мюнхен, по служебен път, заради липсата на адрес на територията на Германия,

данъчната служба в Мюнхен променила данъчната класа на молителката в най – негативната, което било свързано с плащане на по – високи данъци и намаляване на дохода, с който тя отглеждала децата. За промяна на данъчната си класа молителката научила през месец август 2023г., когато посетила службата в Мюнхен. На 12.07.2023г. ответникът направил пост до неограничен кръг лица във фейсбук, с който описал положението, в което бил поставен от съпругата си, като отправял упреци към нея за това, че лъже света и представяла ответника като лош човек и е ограничила достъпа му до децата. За съдържанието на поста той я уведомил лично, като я „тагнал“ на 15.07.2023г. Молителката научила съдържанието на това отворено писмо още на 12.07.2023г. Молителката сигнализирала за публикацията на отвореното писмо службата за закрила на децата в Мюнхен по телефона. Сигналят бил отразен, като посъветвали молителката незабавно да подаде сигнал за оказано домашно насилие пред компетентната институция в България. Чрез своя пост ответникът поставил молителката и децата в много неприятно положение. Техният личен живот се обсъждал от познати и непознати. Молителката и децата били обект на обществено обсъждане, което било недопустимо и грубо вмешателство в личния им живот, създавал притеснения за майката и нейните родители.

На 02.11.2023г. срещу ответника е издадена заповед за незабавна защита по реда на чл. 18 от ЗЗДН, с която му е наложена предвидената в чл. 5, ал. 1, т. 1 мярка за защита.

В съдебно заседание молителите поддържат молбата и молят същата да бъде уважена. Претендират разноски.

В съдебно заседание ответникът оспорва молбата и моли същата да бъде оставена без уважение като неоснователна. Претендира разноски.

Софийски районен съд, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните съгласно чл. 12 и чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното:

Между страните липсва спор, че молителката Д. Ф. и ответника А. Ф. са съпрузи, като от брака си имат родени две деца - Н. Риан А. Ф. и С. А. Ф..

По делото е представена декларация по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН, която съдът не кредитира като годно доказателство, тъй като в същата не са описани по време, място и начин на извършване твърдяните актове на домашно насилие.

Съдът не кредитира представената от молителката със сезиращата молба снимка, тъй като същата не представлява годно писмено доказателство по смисъла на ГПК.

Изготвени са предварителни оценки на потребностите на дете/родител от социални услуги от 14.09.2023г., видно от които в интерес на детето Николас Рая А. Ф. и С. А. Ф. да използват избраните социални услуги при срещите си с бащата г-н Ф. с цел съхранение на емоционалната връзка родител – дете.

С оглед изискванията на чл. 15 ЗЗДт, по делото е изготвен социален доклад от ДСП – Царево. Видно от проведеното социално проучване, към момента родителите на децата са разделени и живеят във фактическа раздяла. Майката съобщава, че към настоящия й момент съпругът й не е упражнявал физическо насилие, а само оказва негативно влияние върху психическото и емоционалното състояние на децата, изразяващо се в това, че когато настъпи момента за осъществяване на видео срещи между децата и баща им, същата ги подготвя за предстоящата среща, като децата се чувстват радостни и щастливи. При направен опит за осъществяване на комуникация чрез електронно приложение „Месинджър“ на мобилно устройство често не може да се установи връзка между децата и бащата и същите остават разочарани и излъгани, което обстоятелство влияе на емоционалното и психическото им развитие. По данни от майката, желанието на бащата е комуникацията с бащата чрез видеоразговор да е с продължителност един час в диапазон от 17.00 – 18.00 часа, което обстоятелство е неизпълнимо, тъй като децата са в ниска възраст. Бащата упражнил икономическо насилие над нея, тъй като ограничил месечните й помощи, които получава за децата от страна на Република Германия, както и психически тормоз. Майката споделя своите притеснения, че при евентуални бъдещи срещи на бащата с двете деца съществува риск същият да ги изведе от страната без нейно знание и съгласие. По нейни данни, съпругът й е психически нестабилен, често сменя настроенията си и се страхува да не нарани децата. Същият бил в клиника в Германия предвид състоянието си. На 23.03.2023г. в ОЗД/ДСП – Царево постъпили писмени сигнали от адв. А. В. относно двете деца С. и Н. Раян във връзка с обстоятелството, че в същия ден бащата посетил заедно с адвоката си детската градина в гр. Царево и поискал да отведе двете деца, но директорката го възпрепятствала, при което бащата проявил агресивно

поведение, след което напуснал детската градина. Към момента основни грижи за малолетните С. и Н. Рая полага тяхната майка. Потребностите на малолетните деца, свързани с осигуряване на храна, подходящи дрехи според пола и сезона, осигуряване на жилище и лично пространство, достъп до здравеопазване и образование към настоящия момент се задоволяват от майката. Децата имат личен лекар в гр. Царево и са в добро общо здравословно състояние. Жилището, в което живеят майката и децата, представлява четириетажна къща, собственост на пастрока на майката. Същата живее на първи жилищен етаж, състоящ се от спалня, детска всекидневна, кухненски бокс и санитарен възел. Жилището е в много добро хигиенно – санитарно състояние, оборудвано с всички необходими мебели, електроуреди и вещи за бита. На приземния етаж на къщата живеят майката и пастрока на г-жа Ф., а брат ѝ живее на втори жилищен етаж. Цялата къща се отоплява с локално парно. Майката работи он лайн като служител маркетинг към туроператорска фирма в Германия на половин работна седмица. Доходите се формират от трудово възнаграждение в размер на 2500 лева. В гр. Царево двете деца имат роднини по майчина линия. Децата са на 3 години и посещават детска градина „Ален мак“ – гр. Царево. От раждането си малолетните С. и Н. Рая Ф. се отглеждат в биологичното си семейство и имат изградена емоционална връзка с родителите си, както и с близки и роднини от разширеното семейство.

Видно от приетото по делото писмо от Център за обществена подкрепа, Община Бургас, в краткия срок на предоставяне на социална услуга „Семейно консултиране и подкрепа“ съгласно чл. 15 от ЗСУ – „Информирание и консултиране“ и „Застъпничество и посредничество“ на родителите във връзка с реализиране режим на лични отношения на бащата с неговите деца в сградата на ЦОП в присъствието на специалисти не се наблюдават индикации за извършване на домашно насилие от негова страна. Служителите на ЦОП са категорични, че в нито един момент от интеракцията между децата и бащата те не са били застрашени емоционално или физически от негова страна, както и тяхната майка.

Видно от изготвения от ЦОП – Община Бургас социален доклад, социалните услуги на двете деца са прекратени предвид изявеното желание от страна на тяхната майка чрез нейния адвокат за предсрочно прекратяване на

договора за предоставяне на социални услуги за двете деца.

С определение на СРС, 181 състав от 19.07.2023г. са определени привременни мерки, като родителските права спрямо децата Н. Риан А. Ф. и С. А. Ф. са предоставени за упражняване на тяхната майка, определено е местоживеенето на децата при майката, определен е режим на лични отношения на бащата с децата.

С определение от 24.10.2023г. на СРС, 181 състав, е оставено без уважение искането за изменение на постановените привременни мерки, като бащата е задължен да заплаща на двете си деца чрез тяхната майка и законен представител месечна издръжка в размер на по 300 лева на всяко от децата.

С определение на СРС, 181 състав от 13.01.2024г. е оставено без уважение искането за изменение на постановените привременни мерки.

Видно от писмо от Семейна каса Райнланд – Пфалц – Заарланд от 02.11.2023г., адресирано до Д. Ф., проверката на семейната каса показала, че са налице условията за право за детски надбавки. Текущото плащане на детски надбавки от юни 2023г. отново било започнато.

Изготвени са протоколи за посещение на адрес по повод личните отношения на бащата с децата от социален работник при ДСП – Царево И. М..

С разпореждане на ДСИ при РС Царево от 07.11.2023г. Д. Ф. е предупредена, че е длъжна да изпълнява определения от съда режим на лични отношения и контакт на бащата с децата чрез видео разговори до изменението, промяната или отмяната им със съдебно решение. С разпореждане на ДСИ при РС Царево от 13.12.2023г. майката Д. Ф. е задължена в едниседмичен срок да представи доказателства, че изпълнява определения от съда режим на лични отношения и контакт на бащата с децата чрез видео разговори в дните понеделник, сряда и петък от 17.00 часа; изискан е социален доклад от ДСП – Царево, както и е възложено на ДСП – Царево да осигури социален работник от отдел „Закрила на детето“ да присъства в дните 15, 18 и 20.12.2023г. в 17.00 часа по настоящото местонахождение на децата, да съдейства за провеждането на видео разговорите на децата с баща им.

Видно от приетата по делото банкова распечатка, бащата е заплащал

издръжка на двете деца чрез тяхната майка.

От показанията на св. Марин Кирилов Апостолов се установява, че в началото на септември 2023г. молителката Д. Ф. се прибрала в къщата на родителите си в гр. Царево разплакана и разтревожена, държала бял лист и казала, че това е заповед, с която я принуждават на следващия ден даде на съпруга си да види децата. На следващия ден ответникът не дошъл. Децата си играели. Многократно ответникът забранявал на молителката да говори на децата на български език и да се вади български паспорт, защото щяло да бъде срам за тях впоследствие, когато пораснат. През 2019г., когато молителката била бременна с децата, се преместила от Германия в гр. Царево. Отношенията между молителката и ответника в момента са влошени. Ответникът се оплаквал за финансови проблеми, които има, и обвинявал молителката. Казвал, че иска бележки за това колко дава за децата и че иска остатъкът от сумата да си я разделят.

Съдът кредитира показанията на св. Апостолов като обективни и кореспондиращи с останалите доказателства по делото, като не кредитира същите в частта относно обстоятелствата, за които няма лични впечатления.

Видно от показанията на св. Михаел Ф., първата раздяла, когато молителката си тръгнала, била през януари 2020г. На 26.01.2024г. била проведена видео среща между бащата и децата. Телефонът се обърнал и изображението на децата, които били легнали пред един таблет. Бащата се опитвал да говори с децата на немски език и използвал и някои български изрази, които е научил. Бащата се опитвал да пее с тях песни, които са научили като малки. През март 2021г. молителката последно заминала за България. От февруари 2021г. бащата на ответника започнал да му изпраща пари назаем всеки месец, за да си купува храна. По това време бащата на ответника написал писмо до молителката и ответника, в което изложил, че е необяснимо да не достигат пари на сина му, че трябва да му праща пари назаем, когато молителката разполага с почти същите финансови средства, както сина му. В това писмо също така изложил, че обичайно, когато едно семейство живее заедно да се подкрепят взаимно и че му е известно, че тя отделя финансови средства за жилище в гр. София. В това писмо апелирал към религиозното ѝ възпитание. Това било апел към тях, а не съвети към това как да живеят като семейство.

Преценени по реда на чл. 172 ГПК, съдът кредитира показанията на св. Ф. като обективни и кореспондиращи с останалите доказателства по делото, като не кредитира същите в частта им относно обстоятелствата, за които няма лични впечатления.

От показанията на св. И. А. М. – социален работник при ДСП – Царево, се установява, че се запознала с Д. Ф. през март 2023г. по повод постъпил сигнал към ДСП Царево за едно от децата на г-жа Ф., изразяващо се в това, че бащата посетил детската градина, която посещават децата, и се опитал да отведе детето без знанието на майката. След това неколkokратно г-жа Ф. идвала в отдела и изказвала притеснението си за срещите между бащата и децата. При тях г-жа Ф. не е подавала други сигнали. Изисквала е документи от ДСП във връзка с това, че тя не получава детски от Германия и е искала служебна бележка от дирекцията, че не получава детски в България. Имало две срещи онлайн между бащата и децата и една наживо. Първата среща била в рамките на около осем минути. Майката била подготвила децата за тази среща и те застанали с ентузиазъм пред мобилното устройство. Децата започнали да му задават въпроси как е, къде е и да му показват играчките, които им е донесъл Дядо Коледа. Г-н Ф. не говорел български език и не ги разбрал. Децата говорят единствено български език. Той им казал на български език „Обичам ви“ и „Липсват ми“, като започнал да им брои на немски и им показвал пръстите си. Те много бързо загубили интерес към този разговор. Започнали да се оглеждат. Първо от столчето пожелало да стане детето Н. и веднага след него и Стенли. Така приключила тази среща. Втората среща била около три минути. Там почти нищо не се случило. Срещата наживо била около десет минути. Г-н Ф. донесъл играчки за децата за Коледа и когато започнал да им говори на немски език, децата започнали отново да се оглеждат и да търсят майка си. Последната среща била в петък, на 08.01.2024г., като майката държала срещите да са в присъствието на социалния работник. Страхувала се да са насаме. Децата подхождат с ентузиазъм към баща си, но в един момент много бързо изти и търсят майка си. Личната среща била на улицата в 17.00 часа в близост до жилището на майката. Било студено и валило. Срещата се провела тогава, тъй като трябвало да бъде в работното време на социалния работник и в гр. Царево няма място, което да е подходящо, например детски център, където да бъдат заведени децата и там да бъде проведена срещата. Децата били облечени

подходящо, даже много добре екипирани.

Съдът кредитира показанията на св. М. като обективни и непротиворечиви с останалите доказателства по делото, като не кредитира същите в частта относно споделените ѝ обстоятелства, тъй като няма лични впечатления за тях.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Молбата за защита е подадена от пострадалата съгласно чл. 8, т. 1 от ЗЗДН, поради което е налице валидно сезиране на съда от процесуално легитимирано за това лице.

Молителите твърдят извършени актове на домашно насилие на в периода 19.06.2023г. – 06.07.2023г., 12.07.2023г. и 15.07.2023г., а молбата до съда е подадена на 07.09.2023г., поради което е спазен преклузивният срок по чл. 10, ал. 1 от ЗЗДН и молбата се явява процесуално допустима.

Съгласно действащата разпоредба към датата на подаване на молбата - чл. 2 ЗЗДН, „домашно насилие е всеки акт на физическо, психическо или сексуално насилие, както и опитът за такова насилие, принудителното ограничаване на личната свобода и на личния живот, извършено спрямо лица, които се намират или са били в семейна или родствена връзка или във фактическо съпружеско съжителство”. Съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от ЗЗДН, „За психическо и емоционално насилие върху дете се смята и всяко домашно насилие, извършено в негово присъствие”.

По делото се установява, че ответникът е лице, попадащо в кръга на посочените в чл. 3, т. 1 и т. 4 от ЗЗДН лица, респ. последният притежава материално - правна легитимация да отговаря по молбата, предмет на настоящото разглеждане. По делото се установи, че ответникът е съпруг на молителката Д. Ф. и баща двете малолетни деца Н. Риан А. Ф. и С. А. Ф..

След анализ на събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът намира, че описаните от молителите твърдения относно извършени актове на домашно насилие са недоказани, както и че същите не представляват актове на домашно насилие по смисъла на ЗЗДН, респ. молбата за защита е неоснователна. Съображенията в тази посока са следните: твърди се, че в периода 19.06. – 06.07.2023г. между молителката и

семејната каса в Германия била проведена кореспонденция, от която същата научила, че ответникът е прекратил адресната ѝ регистрация в Мюнхен, в резултат на което по служебен път поради липсата на адрес на територията на Германия данъчната служба в Мюнхен променила данъчната класа на молителката в най – негативна, свързано с плащането на по – високи данъци и намаляване на дохода, с който тя отглеждала децата. На първо място, не се доказаха конкретни действия на ответника в тази посока, в частност, че е подал заявление или сигнал за промяна на адресната регистрация на молителката в Германия. От друга страна, дори това обстоятелство да се потвърди с доказателства, то по никакъв начин не представлява акт на домашно насилие. От компетентността на немските власти е да извършват проверка за установяване дали определено лице отговаря на законовите условия за данъчни или други облекчения, свързани с отглеждане на дете. В техните правомощия е както да разрешават такИ., така и да прекратят вече допуснати облекчения. В настоящия случай именно компетентните органи в Германия в рамките на правомощията си са извършили проверка спрямо Д. Ф., в резултат на което са предприели конкретни действия, завършили със заплащане на по – високи данъци от страна молителката. В този случай, дори да беше установено в хода на производството при условията на пълно и главно доказване, че именно ответникът е прекратил адресната регистрация на молителката в Мюнхен, същото не представлява акт на домашно насилие по смисъла на чл. 2 ЗЗДН, като резултатът от това – заплащане на по – високи данъци от страна молителката и намаляване на дохода ѝ, е вследствие на действията на компетентните органи в Германия, а не аответника. Описаното по никакъв начин не покрИ. признаците на акт на домашно насилие, още повече на икономическо такова, както се твърди в сезиращата молба.

По отношение на твърденията, че на 12.07.2023г. ответникът направил пост в социалната мрежа „Фейсбук“, с който описвал положението, в което бил поставен от съпругата си, отправял упреци към нея за това, че лъже света и представя ответника като лош човек и ограничила достъпа му до децата, съдът намира същите за недоказани. По делото не са ангажирани годни доказателства в подкрепа на тези твърдения, които да установяват при условията на пълно и главно доказване извършен от страна на ответника акт на домашно насилие спрямо съпругата си и двете си деца.

От събраната в хода на съдебното производство доказателствена съвкупност се установява, че молителката Д. Ф. и ответникът са във влошени отношения, между страните е налице висящ бракоразводен процес, като са определени привременни мерки относно упражняването на родителските права спрямо родените от брака деца, тяхното местоживееенето, режим на лични отношения на бащата и децата и дължимата издръжка. Установи се, че между родителите са налице разногласия и спорове по повод изпълнението на определения режим на лични отношения на бащата с децата, което обаче не е предмет на настоящото производство, респ. представените доказателства в тази посока за ирелевантни.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема, че не са налице предпоставките, при които законът предвижда налагане на мерки за закрила срещу домашно насилие. Не се установи акт на домашно насилие, от който молителите да са пострадали, респ. молбата за защита от домашно насилие се явява неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

По разноските:

При този изход на делото и на основание чл. 11, ал. 3 от ЗЗДН, вр. чл. 3 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, дължимата държавна такса в размер от 25,00 лева следва да се възложи на молителката, която следва да бъде осъдена да я заплати в полза на СРС, доколкото, съгласно чл. 11, ал. 1 ЗЗДН, тя не се вна. предварително от същата. Малолетните молители не дължат такси и разноски съобразно разпоредбата на чл. 11, ал. 3 ЗЗДН.

Претенция за присъждане на сторените в хода на производството разноски е направена от двете страни по делото. Предвид изхода на спора, молителката следва да бъде осъдена да заплати на ответника сторените по делото разноски. Същият е доказал такИ. в размер от 1000.00 лева – за заплатено адвокатско възнаграждение, видно от представения договор за правна защита и съдействие.

Така мотивиран, Софийският районен съд, 91 състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата с правно основание чл. 8, т. 1 ЗЗДН, вр. чл. 4, ал. 1 от ЗЗДН, подадена от **Д. П. Ф.**, ЕГН *****, действаща лично и в качеството си на законен представител на малолетните деца **Н. Риан А. Ф.**, ЕГН ***** и **С. А. Ф.**, ЕГН *****, с искане за издаване на заповед за защита от домашно насилие срещу **А. К. Ф.**, роден на *****г. в Щутгард, гражданин на Германия, поради осъществени от страна на последната актове на домашно насилие в периода 19.06.2023г. – 06.07.2023г., 12.07.2023г. и 15.07.2023г. и **ОТКАЗВА ДА ИЗДАДЕ ЗАПОВЕД ЗА СЪДЕБНА ЗАЩИТА**, с която по отношение на ответника да бъдат взети мерките по чл. 5, ал. 1 ЗЗДН, като неоснователна.

ОСЪЖДА **Д. П. Ф.**, ЕГН *****, да заплати по сметка на Софийския районен съд държавна такса в размер на 25.00 /двадесет и пет/ лева, на основание чл. 11, ал. 3 ЗЗДН.

ОСЪЖДА **Д. П. Ф.**, ЕГН *****, да заплати на **А. К. Ф.**, роден на *****г. в Щутгард, гражданин на Германия, сумата от 1000.00 /хиляда/ лева – разноси в производството.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на **Д. П. Ф.**, ЕГН ***** за присъждане на разноси като неоснователно.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в седемдневен срок от връчването му на страните /чл. 17, ал. 1 ЗЗДН/.

Решението в частта, в която се прекратява производството, има характер на определение и подлежи на обжалване в едноседмичен срок от съобщаването на страните пред Софийски градски съд.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____